

stændighederne iøvrigt gave Anledning dertil, til Ordens Overholdelse har været rekvireret Assistance fra Politiet.

Da imidlertid det ene af Rettens Budde under Sæssionerne idelig er fraværende for at besørge foresaldende Skrinder, der ikke taale Opfattelse, og det andet Bud ofte samtidig ved andre Forretninger er forhindret fra at være tilstede i Rettens Lokale, findes der ordentligvis intetfomhelst Bagthold under Rettens Sæssioner, der med enkelte Undtagelser holdes offentlig, og til hvilke Enhver har uhindret Udgang. Paa denne formentlige Mangel har Rettens Justitiarius nu efter foregaaende Forhandling med Rettens øvrige Tilforordnede henledet Justitsministeriets Opmærksomhed, idet han har udtalt Ønsket om Mangelen's Afhjælpning.

Justitiarius har i saa Henseende anført, at ligesom det af Hensyn til Høiesterets Værdighed kunde være i sin Orden, at Bagthold ikke ganske saavnes ved Rettens offentlige Sæssioner, saaledes kan allerede den Omstændighed, at der i det indskrænkede Lokale, der i Høiesterets-salen er aabnet for Publikum, samles et betydeligt Antal Tilhørere, foranledige Optrin, som forstyrre Rettens Forhandlinger, ligesom det i Tilfælde, hvor udmærkede Personer som Parter selv give Møde i Retten, kan hændes, at saadanne enten under Sagsfærernes Foredrag eller ved Dommens Afgivelse kunde fristes til at gjøre Brud paa den Orden, hvormed Forhandlingerne i Høiesteret uforstyrret bør kunne pleies, og Anledning til uhyggelige Scener under Sæssionerne kunde gives, endog blot derved, at en eller anden raa eller udefindet Person, muligens i beruset Tilstand, indfandt sig i Rettens Lokale og der gjorde Optøier, hvilke Optøier kun ville kunne forebygges ved et passende Bagthold. Efter Justitiarii's Formening er der imidlertid neppe Grund til at gjenoptage den tidligere Indretning, hvorefter Bagtholdet i Høiesteret udførtes af Underofficerer ved Livgarden, hvilket muligens stod i Forbindelse med den forhen lovbefalede Regel, at Hans Majestæt Kongen fingeredes steds i præsidere i Høiesteret, i hvis Lokale Thronen var opstillet, og under hvis Forhandlinger alle Udtalelser saavel under Proceduren som under Voteringen rettedes til Allerhøiøstamme, hvad der alt er bortfaldet, efter at Grundloven er traadt i Kraft; men iøvrigt har Justitiarius ganske henstillet, hvorledes Bagtholdet rettest kan iværksettes, idet han sluttelig med Hensyn til de med et Bagthold forbundne Udgifter har tilspøit, at det formentlig helst maatte undgaaes at bringe de ældre Bestemmelser til Anvendelse, hvorefter det paaalagdes de for Høiesteret procederende Parter i civile Sager at udrede et vist Beløb til Afholdelsen af bemeldte Udgifter, men at der, da Bagtholdet vil kunne bestrides af 2 Betjente, hvis Tjeneste kun fordres i 5 Timer paa de Dage, da Høiesteret holdes, medens de saavel i Rettens Ferier som de øvrige Dage i Ugen kunne benyttes paa anden Maade, neppe vil kunne blive Spørgsmaal om noget særdeles betydeligt Beløb til disse Udgifter, hvis deres Udredelse maatte overtages af Statskassen.

Efter Modtagelsen af dette Andragende tilfrev Justitsministeriet, der ganske maatte tiltræde Justitiarii's Udtalelse om det Ønskelige i, at der til Betryggelse af den for Høiesterets Værdighed fornødne Orden haves et Bagthold tilstede ved Rettens Sæssioner, Krigsministeriet, idet man udbad sig Sammes Ytringer, om Militæretaten ikke maatte se sig istand til nu at lade den tidligere Foranstaltning paany træde i Virksomhed, saa at der fremtidig, naar Høiesteret holdes, afgaves to Underofficerer til det nævnte Bagthold. I sin Svarsskrivelse har bemeldte Ministerium imidlertid erklæret sig ube af Stand til at afgive et saadant Bagthold, i hvilken Henseende det har bemærket, at efter de Undersøgelser, som det i denne Anledning har ladet anstille angaaende Oprindelsen til det tidligere Bagthold, maa det antages, at dette, der oprindeligt besørgebes af Kongens Drabantgarde og først ved dennes Ophævelse i 1763 overgik til Livgardens Underofficerer, var en sidste Levning af den Drabanttjeneste, som i sin Tid ydedes Kongens Person paa Herredagene, og som overførtes til Høiesteret, fordi Kongen betragtedes som personlig tilstedeværende i Retten. Krigsministeriet har derfor, efter at Bagtholdet paa Grund af Omstændighederne var ophørt i Marts 1849, betragtet det som Noget, der af sig selv maatte bortfalde efter den ved Grundloven indtraadte Forandring i Kongens Forhold til den dømmende Magt, særlig til Høiesteret, og da der derhos ikke efter 1849 fra nogen Side var gjort Forbring paa Gjenoptagelse af Bagtholdet, medførte dette, at der i 1867, da den nye Hærlow udstedtes, ikke toges noget Hensyn til den omhandlede Tjeneste, der maatte nødvendiggiøre Normeringen af et større Antal Underofficerer ved Livgardens Liniebataillon, end der for Tiden ifølge Hærlowen haves til Tjeneste.

Da Militæretaten saaledes ikke saae sig istand til at afgive det til Bagtholdet fornødne Mandskab, og da Justitsministeriet maatte finde det uensigtsmæssigt at ordne Forholdet saaledes, at Bagtholdet besørgebes ved en Forøgelse af Antallet af Høiesterets Budde, allerede af den Grund, at saadanne Budde ikke nyde den kvalificerede Beskyttelse, der f. Ex. tilkommer Militære og Politiets Betjente, og som er nødvendig, for at Bagtholdet skal kunne opfylde sit Diemed, maatte man anse det rettest, at Bagtholdet overdroges Kjøbenhavns Politi. Man